

László Noémi: *Önfegyelem; Vízpart* (versek) **2**.
Horváth Benji: *Kincses város, 2042. július* **3**.
„A vers tudatmódosító szer, csak nem leszünk másnaposak tőle”. Lakatos-Fleisz Katalin interjúja László Noémi költővel **4**.
Dimény H. Árpád: *időzítés; amikor megöltük a pókokat; a gyakoriság szabályai* (versek) **6**.
Süli István: *Pipás Pista gyilkosságai, avagy a vizsgálóbíró esete a kocssal* (próza) **7**.
Ana Pepelnik: *nem hal; ami kívül. Orcsik Roland fordításai* (versek) **10**.
Bíró Béla: *Szaktudományos eposz, dekameron, kaleidoszkóp...* (tanulmány) **11**.

Pavilon 420

Szűcs Anna Emília: *számolatlanul; Amphitrité búcsúja* (versek) **13**.
Kócsó Alexandra: *bőrpia; egy balkáni logionra; határ; duodecimal trip* (versek) **14**.
Dénes Gergő: *Signum* (próza) **15**.
Szűcs Teri: *Huntsman; Utolsó szó jogán; Elnyeletés* (versek) **17**.

Ráolvasás

Zalán Tibor: *A szépség tragikuma. Kuprin Szulamit című művének olvasása közben* **18**.

Karácsonyi Zsolt: *Legendák, ritmusok. Laudáció a Méhes György-nagydíjhoz* **19**.
Balázs Imre József: *Dialógusok tárgyakkal, társakkal. Fehér Imola Méhes György-debütdíjára* **19**.

Kinematográf

Papp Attila Zsolt: *Fesztivál a háború idején. Szubjektív beszámoló a 21. TIFF-ről* **20**.

Theátrum

Bartha Réka: *A kegyetlen színház, amely megdőbbséget és felszabadít* [Ljubljana Szlovén Ifjúsági Színház. Simona Semenič: *no title yet* (még nincs címe)] **22**.

Kritika

Szalló Tünde: *Üres sakkasztalán bástyák szorongatják a királyt* (László Noémi: *Feketeleves*) **24**.
Tankó Andrea: *„Ami lent van, az van fent, ami fent van, az van lent”* (László Noémi – Kürti Andrea: *Darázsolás*) **25**.

Fülszöveg

Nyeste Emőke: *A tudattalanban való megmerítkezés* (Balázs Imre József: *A szürrealizmus története a magyar irodalmi mezőben*) **26**.

Képregény

Vincze Ferenc, Csillag István: *Szülői bosszú* **26**.

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Fehér druidák, fekete keresztények* **27**.

Artefaktum

Mărcuțiu-Rácz Dóra: *Rétegek rejtekében. Zilahy Nono munkáiról* **28**.

LÁSZLÓ NOÉMI

Önfegyelem

1.

Pisztráng, lazac, rák, vékony,
magas nő háta vakító ruhában,
egymás kezét fogva kerekéző
fiatalok, szikár urak, önfegyelem,
a vendéglátók stílusa hibátlan,

bódult színek, tetőablak,
csiga a lakók zongoráinak,
szűk utcák, keskeny házak,
sóhajtó hidak,

Schiphol, fogalmam sincs,
hogyan kell ejteni, metróra szálllok,
ómódi villamos, füves mező,
mérsékelt távolságok,

Rembrandtól Van Goghig tévelygek,
komolyság, öntudatos kövek,
mélázó égbolt, ólomszürke víz,
szuszogó tengerek,

széles folyó torkolatánál egy
hajón lakunk, kis nemzetet
több írószervezet civődve képvisel,
nem kérdés, magyarok vagyunk,

a civilizált többség elnézően figyel,
egészen picire zsugorodunk,
amikor angolul beszélni kell,

no lám, a kardos-bajszos hérosz
külhonban mint megy össze,
ez nem a világhódító
hajósok könnyű röpte,

nehézkedő hangsúllyal,
sértetten intonál, sötéten horkan,
a fogadáson ott tolong a büfé-
asztalnál az első sorban,

gyomrában titkos féreg
foga rág, emésztő gond,
baljóslat, balsors,
balga bosszúság.

2.

Repülsz felhők fölött,
suhansz felszín alatt,
csak embertársaidhoz
nem találsz utat,

sokak között feszensz,
kevesek közt nevetsz,
milyen régóta folyton
csak ismétlődik ez,

körök, körök, körök

zavart lelked körül,
ha fel nem ismered,
tűhegybe tömörül,

megválthatnád,
nevén nevezve az
ereszkedő ködöt.

És tudnád, mi igaz.